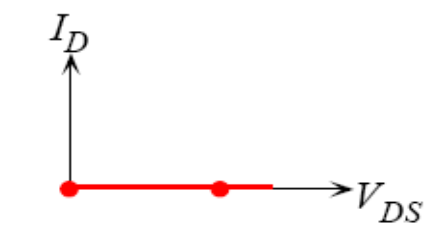
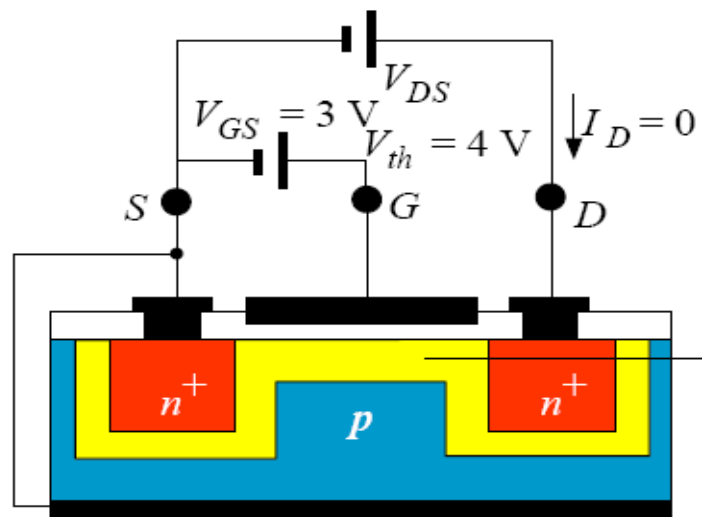

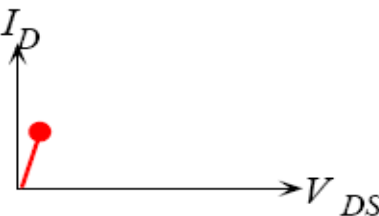
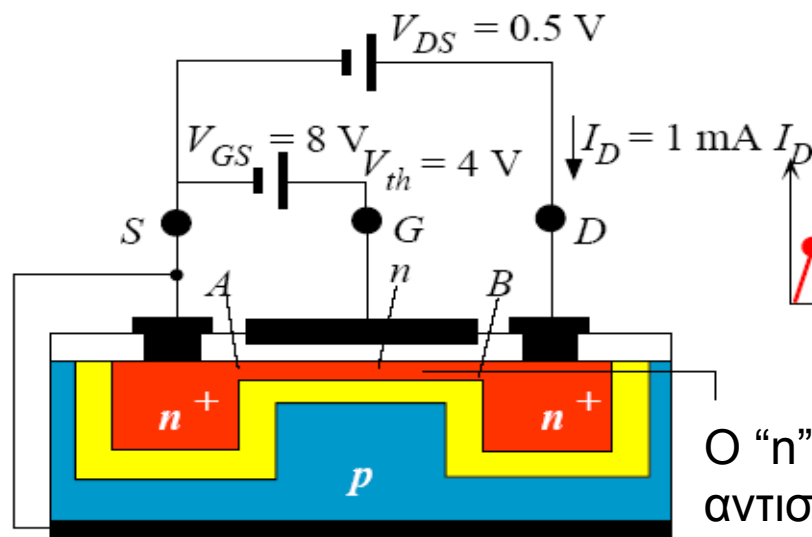
ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ MOSFET DC και AC

Ι. Ξανθάκης

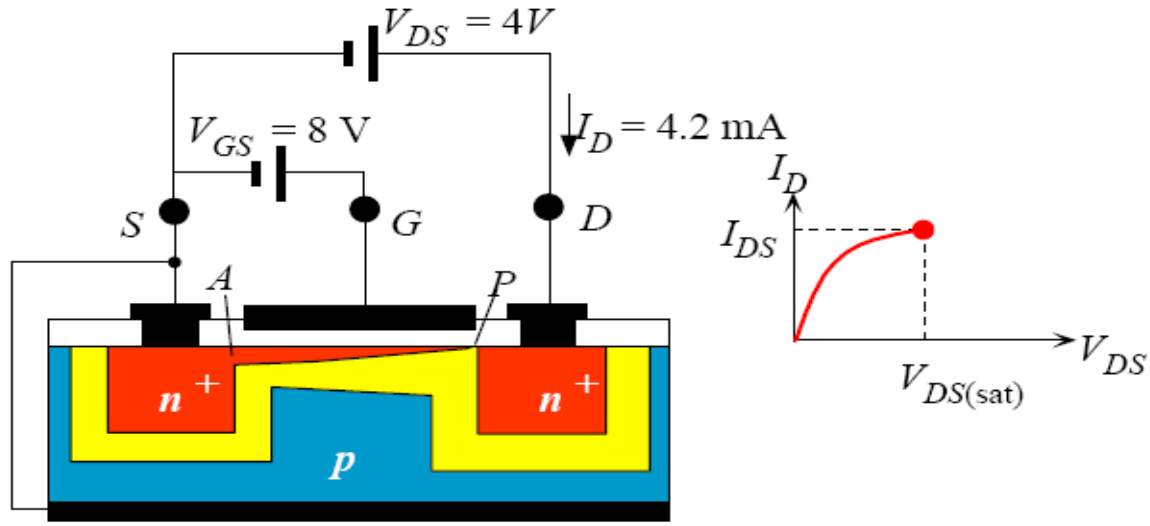
(α) Κάτω από το κατώφλι
 $V_{GS} < V_{th}$ και $V_{DS} > 0$

Περιοχή απογύμνωσης

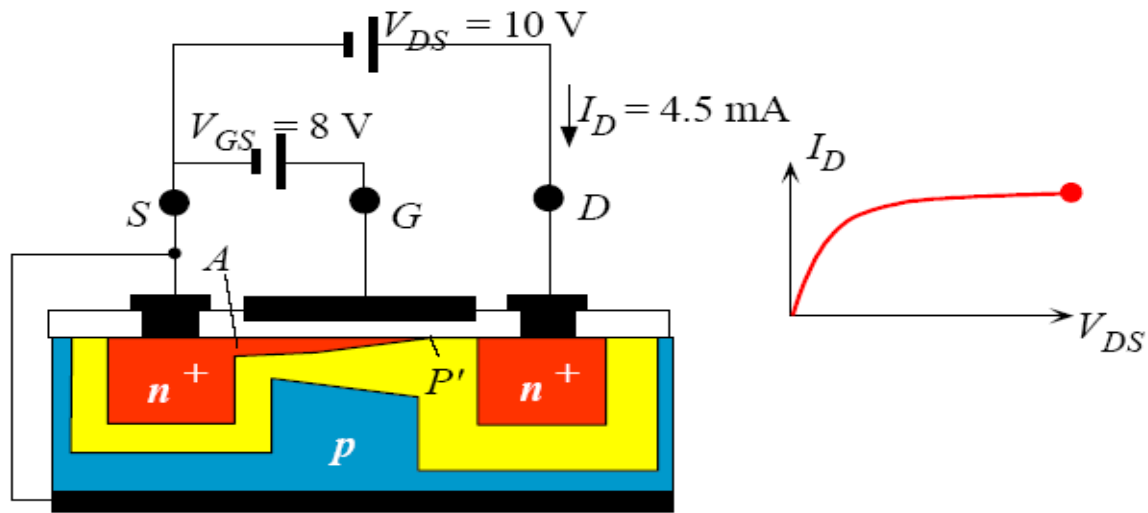

(β) Πάνω από το κατώφλι
 $V_{GS} > V_{th}$ και $V_{DS} < V_{DS(sat)}$

Ο “n” είναι ο δίαυλος
αντιστροφής

(γ) Πάνω από το κατώφλι $V_{GS} > V_{th}$ και κατάσταση κόρου $V_{DS} = V_{DS(sat)}$

(δ) Πάνω από το κατώφλι $V_{GS} > V_{th}$ και περιοχή κορεσμού $V_{DS} > V_{DS(sat)}$

ΤΑΣΗ ΚΑΤΩΦΛΙΟΥ (ΕΚΤΟΣ ΥΛΗΣ ΗΛΕΚΤΡ/ΚΗΣ Ι)

Το V_T ορίζεται ως το δυναμικό του G (δηλαδή $=V_G$) όταν έχει επέλθει αναστροφή
Του χαρακτήρα του ημιαγωγού. Πότε γίνεται αυτό;;

Όταν: $E_C - E_{F_n} = E_{F_p} - E_V$

Τότε υπάρχουν τόσα ηλεκτρόνια όσες και οπές στο κυρίως σώμα.
Πότε γίνεται αυτό;

Όταν: $V_{GS} = \text{πτώση τάσης στο οξειδίο} + 2\psi_B$

Αλλά: $\psi_B = \frac{KT}{q} * \ln\left(\frac{N_A}{n_i}\right) = \Phi_j \quad (\text{κατά } G_M)$

Ακόμα ισχύει: $\Delta V_{(\text{οξειδ.})} = V_{ox} = \frac{Q_{ox}}{C_{ox}} = \frac{Q_{bo}}{C_{ox}} (G_M)$

Πόσο είναι το φορτίο στις άκρες του οξειδίου;

(ΕΚΤΟΣ ΥΛΗΣ ΗΛΕΚΤΡ/ΚΗΣ Ι)

$$Q_{b0} = qN_A \ell = \sqrt{2qN_A \epsilon (2\Phi_J)} \quad \text{Όπου } \ell = \text{μήκος περ.}$$

Συνήθως υπάρχει η παρακάτω συνδεσμολογία =>ΒΛΕΠΕ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ=>

$$\Rightarrow Q_b = \sqrt{2qN_A \epsilon (2\Phi_J + V_{SB})}$$

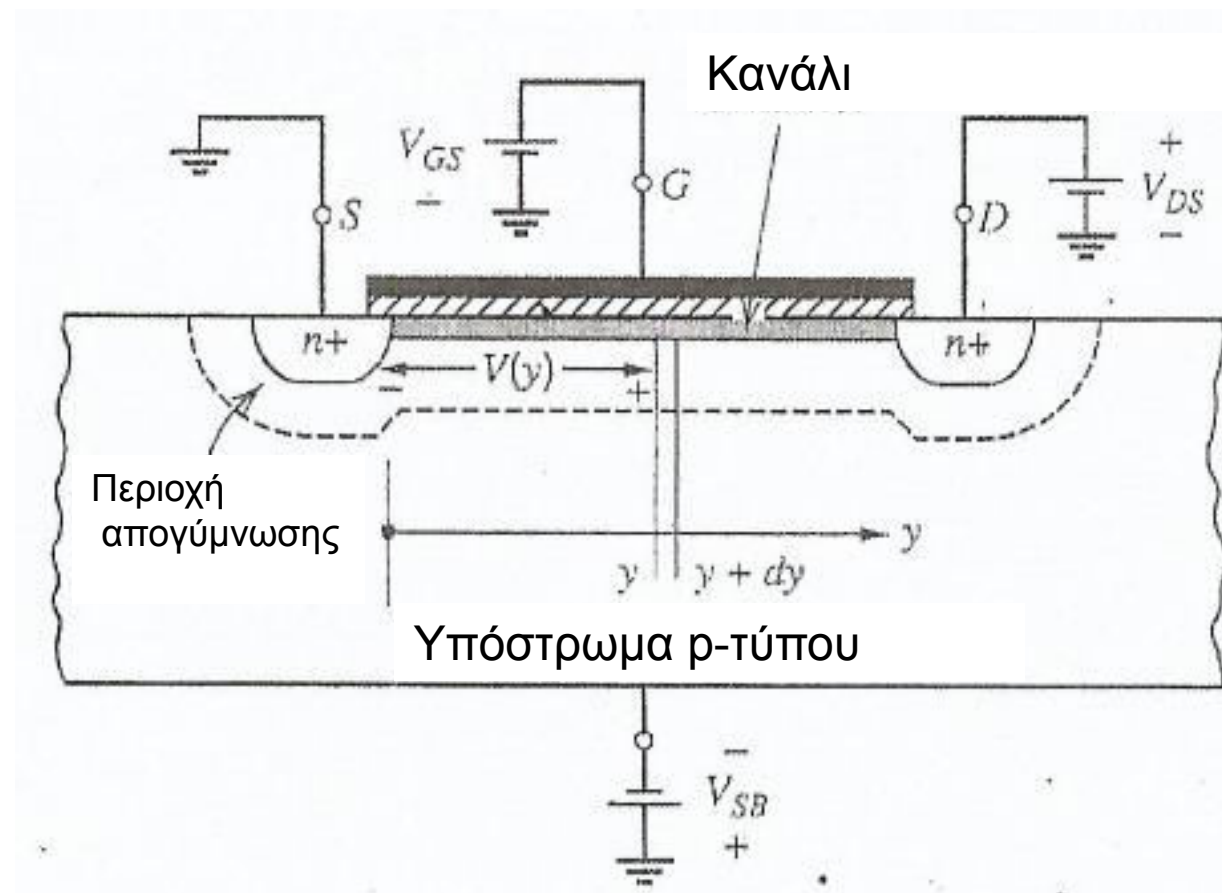
Μέχρι τώρα μιλήσαμε για μια ιδανική MOS δηλαδή:

α) Αγνοήσαμε αρχικές πτώσεις (κάμψεις των E_c , E_v) = Φ_{ms}

β) Αγνοήσαμε τυχόν ατέλειες του οξειδίου \equiv εγκλωβισμένα φορτία στο σώμα του οξειδίου $\equiv Q_{ss}$

$$\begin{aligned} \text{Άρα τελικά έχω: } V_T &= \Phi_{ms} + 2\Phi_J + \frac{Q_b}{C_{ox}} - \frac{Q_{ss}}{C_{ox}} = \Phi_{ms} + 2\Phi_J + \frac{Q_b}{C_{ox}} - \frac{Q_{ss}}{C_{ox}} + \frac{Q_b - Q_{b0}}{C_{ox}} = \\ &= V_{T0} + \gamma [\sqrt{2\Phi_J + V_{SB}} - \sqrt{2\Phi_J}] \end{aligned}$$

$$\text{Όπου } \gamma \equiv \frac{1}{C_{ox}} \sqrt{2q \epsilon N_A} \quad \text{και} \quad C_{ox} = \frac{\epsilon_{ox}}{t_{ox}}$$

ΕΞΑΓΩΓΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ DC

$$I_D = \frac{dQ}{dt} \quad y - \text{διεύθυνση κατά } S \rightarrow D$$

και $dQ = Q_I W dy$

προσοχή

$$Q_I = \frac{Cb}{m^2} = Q_I(y)$$

αλλά $Q_I = C_{ox}[V_{GS} - V(y) - V_T]$

όπου $V(y)$ - το μέρος του V_{SD}
μέχρι το y

Ακόμα ισχύει:

$$dt = \frac{dy}{v_d(y)}$$

Αγνοώντας ότι το W δεν είναι σταθερό, λαμβάνω:

$$\begin{aligned} I_D &= WQ_I(y)v_d(y) = WQ_I(y)\mu_n\mathcal{E}(y) = \\ &= WQ_I(y)\mu_n\frac{dV}{dy} \end{aligned} \quad \text{Όπου } \mathcal{E}(y) = \text{ηλεκτρικό πεδίο στην διεύθυνση } y$$

Χωρίζουμε τις μεταβλητές και έχουμε:

$$\int_0^L I_D dy = \int_0^{V_{DS}} WC_{ox}\mu_n[V_{GS} - V - V_T]dV \Rightarrow$$

$$\Rightarrow I_D = \frac{k'}{2} * \frac{W}{L} [2(V_{GS} - V_T)V_{DS} - V_{DS}^2]$$

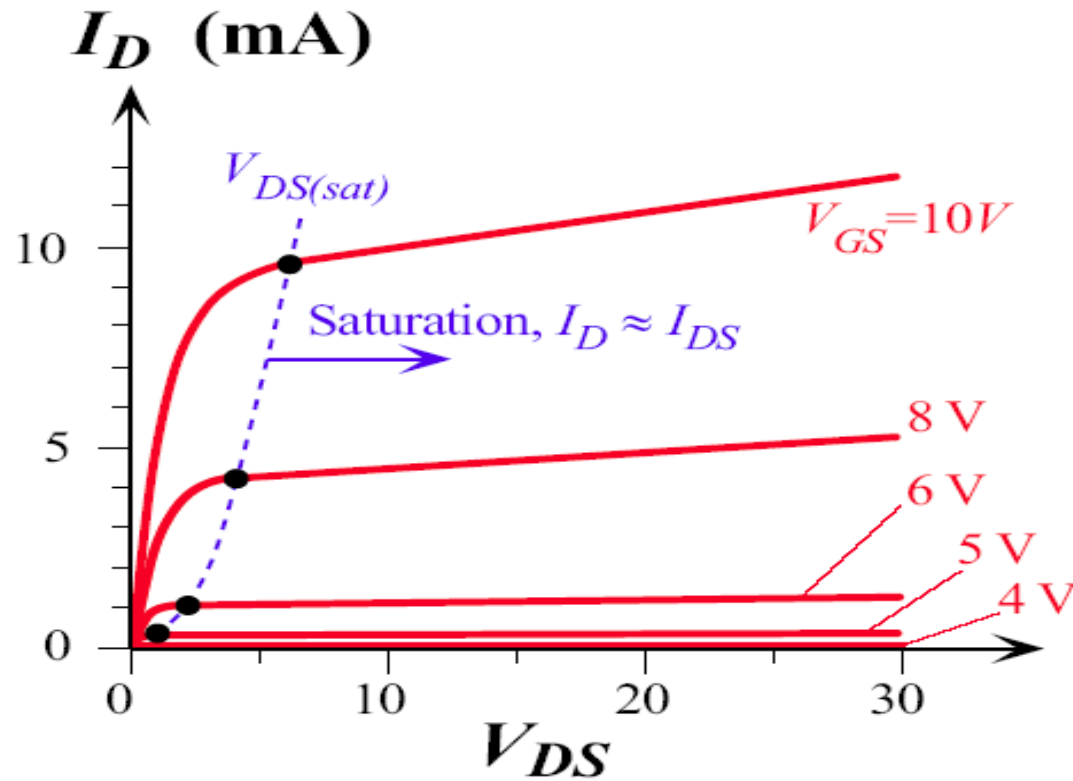
$$\text{όπου: } k' = \mu_n C_{ox}$$

Η προηγούμενη ανάλυση ισχύει με την προϋπόθεση ότι υπάρχει κανάλι το οποίο εκτείνεται από το S→D

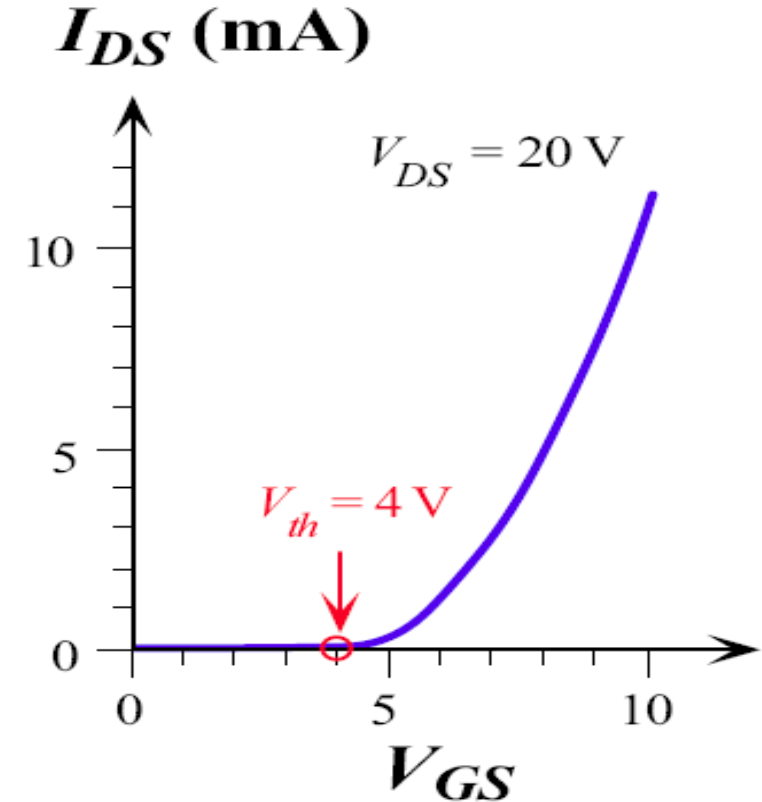
Από το 3^ο εξάμηνο γνωρίζουμε ότι αν: $V_{DS} > V_{DS(sat)} = V_G - V_T$ επέρχεται κορεσμός ρεύματος

Αντικαθιστώντας $V_{DS} = V_{DS(sat)}$ λαμβάνω:

$$I_D = \frac{\kappa'}{2} * \frac{W}{L} (V_{GS} - V_T)^2$$

(a)

(b)

Οι χαρακτηριστικές δεν είναι απόλυτα οριζόντιες για τάση $V_D > V_{D(SAT)}$:

$$\begin{aligned} L_{eff} &= L - x_d = f(V_d) \Rightarrow \\ \Rightarrow I_D &= \frac{\kappa'}{2} * \frac{W}{L_{eff}} (V_{GS} - V_T)^2 \Rightarrow \\ \Rightarrow \frac{\partial I_D}{\partial V_{DS}} &= \frac{I_D}{L_{eff}} * \frac{dx_d}{dV_{DS}} \neq 0 \end{aligned}$$

Επειδή η μεταβολή είναι σχεδόν γραμμική ορίζουμε:

$$V_A = I_D / dI_D / dV_{DS} = L_{eff} \left(\frac{dx_d}{dV_{DS}} \right)^{-1}$$

Και το ρεύμα I_D γίνεται:

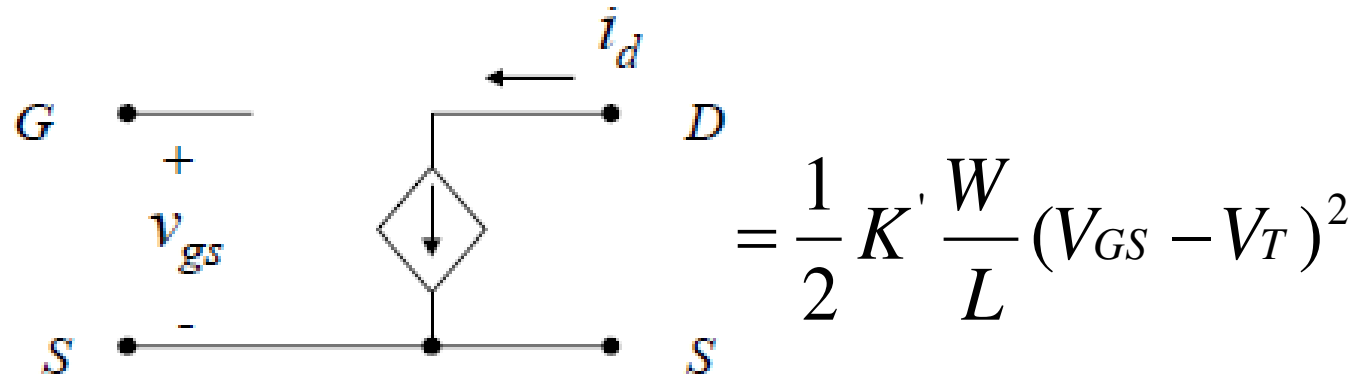
$$I_D = \frac{\kappa'}{2} * \frac{W}{L} (V_{GS} - V_T)^2 * \left(1 + \frac{V_{DS}}{V_A} \right)$$

Συνηθίζεται να γράφουμε $\lambda = 1/V_A$.

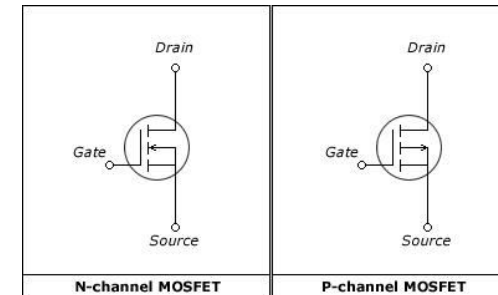
Προσέξτε ότι στην μέχρι τώρα ανάλυση δεν υπάρχει ρεύμα πύλης I_G αντίστοιχα I_B .

Προφανώς γιατί δεν περνάει κανένα ηλεκτρόνιο μέσα από το οξείδιο.

Άρα το ισοδύναμο κύκλωμα DC είναι:

$$r_G = \left(\frac{dI_D}{dV_{DS}} \right)^{-1}$$

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΩΝ ΚΥΚΛΩΜΑΤΩΝ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

Συνδέουν το χρονικά μεταβαλλόμενο μέρος του ρεύματος με το μεταβαλλόμενο μέρος του δυναμικού. Συνήθως γράφουμε για το MOSFET

$$I_d(t) = I_D + i_d(t)$$

$$V_g(t) = V_G + u_g(t)$$

$$V_d(t) = V_D + u_d(t)$$

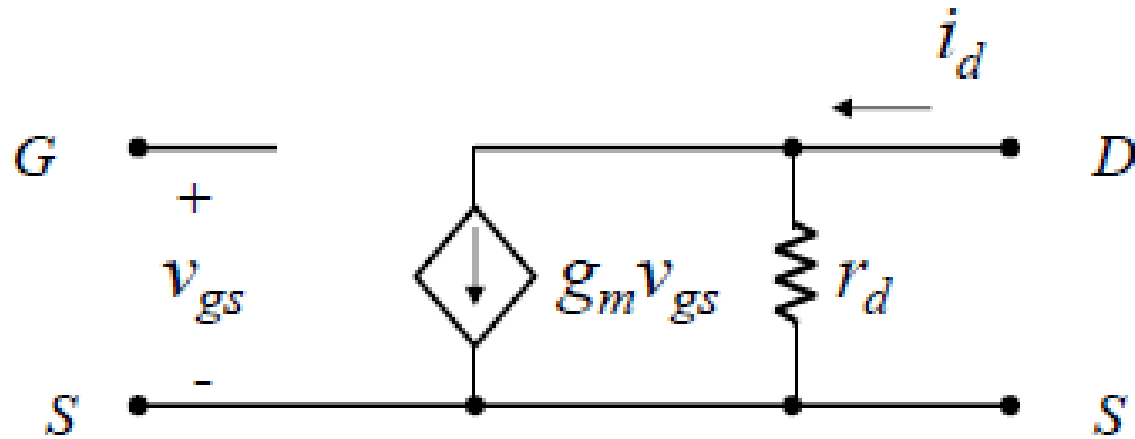
Έχουμε τις σχέσεις μεταξύ $i_d(t)$, $u_g(t)$, $u_d(t)$.

Το U_g θεωρείται είσοδος (input) και το i_d έξοδος (output).

Θεωρούμε πάντοτε ότι τα $|u_g|$, $|i_d|$ είναι μικρά έτσι ώστε να ισχύει το ανάπτυγμα κατά Taylor:

$$I_d(t) = I_D + \frac{\partial I_d}{\partial V_g} u_g + \frac{\partial I_d}{\partial V_d} u_d$$

Το ανάππτυγμα αυτό αναπαρίσταται γραφικά από:

Όπου:

$$g_m \equiv \frac{\partial I_d}{\partial V_g} \quad r_d = g_D \equiv \frac{\partial I_d}{\partial V_d}$$

Το g_m αναπαρίσταται ως γεννήτρια ρεύματος.

ΓΙΑΤΙ;;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ FET

ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ FET

Μπορούμε τώρα να χρησιμοποιήσουμε την γενική θεωρία, χρησιμοποιώντας τις εξισώσεις του FET.

$$\alpha) \quad g_m \equiv \frac{\partial I_D}{\partial V_{GS}} = k' \frac{W}{L} (V_{GS} - V_T)(1 + \lambda V_{DS})$$

Προφανώς είμαστε στην περιοχή του ΚΟΡΕΣΜΟΥ !!

$$\text{Εάν } |\lambda V_{DS}| \ll 1 \quad \Rightarrow \quad g_m = \frac{k' W}{L} (V_{GS} - V_T) = \sqrt{2k' \frac{W}{L} I_D}$$

Υπενθύμιση συμβολισμού.

I_d – συνολικό χρονικά μεταβαλλόμενο ρεύμα

I_D – σταθερό ρεύμα πόλωσης

i_d – AC συνιστώσα (ή σήμα)

$$I_d(t) = I_D + i_d(t)$$

Στην παραπάνω απόδειξη χρησιμοποιήσαμε το $\frac{\partial I_D}{\partial V_G}$ αντί του $\frac{\partial I_d}{\partial V_G}$

Τώρα πάμε για κάτι καλύτερο. Έστω u_g η απόκλιση από το V_{GS} .

$$I_d = \frac{k'}{2} * \frac{W}{L} (V_{GS} + u_g - V_T)^2 = \frac{k'}{2} * \frac{W}{L} [(V_{GS} - V_T)^2 + u_g^2 + 2(V_{GS} - V_T)u_g]$$

$$I_d = I_D + \frac{k'}{2} * \frac{W}{L} [2(V_{GS} - V_T)u_g + u_g^2] \Rightarrow$$

Αντικαθιστώντας για το σταθ. I_D :

$$\Rightarrow i_d = k' \frac{W}{L} (V_{GS} - V_T) \left[1 + \frac{u_g}{2(V_{GS} - V_T)} \right]$$

Αγνοώντας τον 2^ο όρο στις [...] $\Rightarrow g_m = i_d / u_g =$ ίδιο όπως προηγουμένως

β) Χωρητικότητα κάτω από G
Στην γραμμική περιοχή: Εύκολο

$$C_{gs} = C_{gd} = \frac{C_{ox}WL}{2}$$

Στην περιοχή κορεσμού δύσκολο:

$$Q_T = WC_{ox} \int_0^L (V_{GS} - V(y) - V_T) dy$$

Θυμηθείτε: $I_D = WC_{ox} (V_{GS} - V(y) - V_T) \mu_n \frac{dV}{dy}$

Αλλάζοντας dy με dV στο ολοκλήρωμα έχουμε:

$$Q_T = \frac{W^2 C_{ox} \mu_n}{I_D} \int_0^{V_{GS} - V_T} (V_{GS} - V - V_T)^2 dV$$

Εκτελώντας το ολοκλήρωμα και αντικαθιστώντας το I_D στην περιοχή κορεσμού έχουμε:

$$Q_T = \frac{2}{3} WLC_{ox} (V_{GS} - V_T) \Rightarrow \frac{\partial Q_T}{\partial V_{GS}} \equiv C_{gs} = \frac{2}{3} WLC_{ox}$$

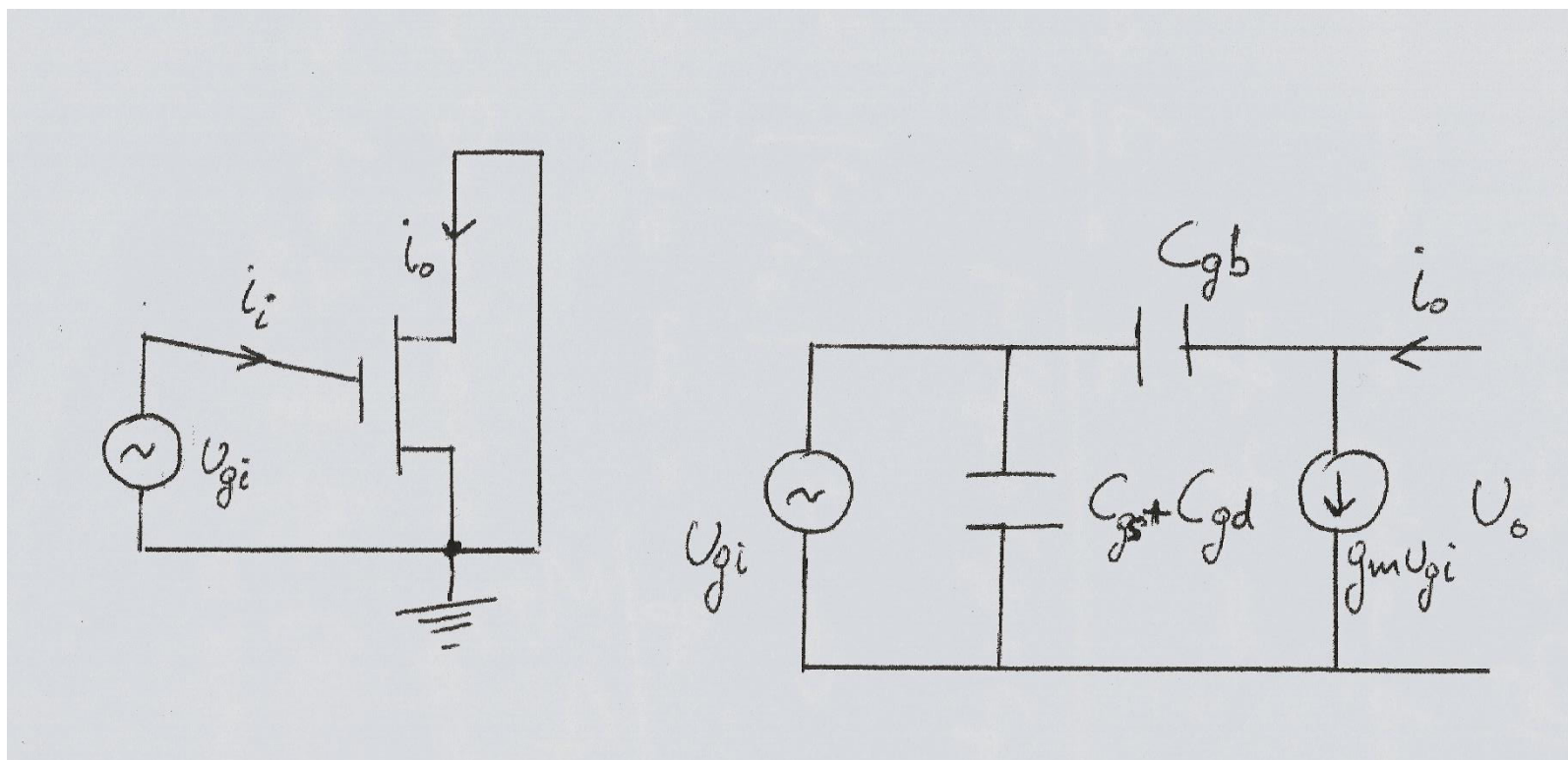
γ) Αντίσταση εισόδου **σχεδόν άπειρη**

δ) Αντίσταση εξόδου προέρχεται από την μικρή κλίση των $I_D = f(V_D)$ για την οποία ξέρουμε:

$$\frac{\Delta V_{DS}}{\Delta I_D} \equiv r_o = \frac{V_A}{I_D} = \frac{1}{\lambda I_D}$$

$V_A \equiv$ τάση Early

ε) Τέλος θα πρέπει να συμπεριλάβουμε την χωρητικότητα της περιοχής αραίωσης στο Drain $\equiv C_{gd}$

ΙΣΟΔΥΝΑΜΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΣΗΜΑΤΟΣ MOSFET

Συχνότητα αποκοπής.

Επειδή S με D είναι βραχυκυκλωμένα έχουμε:

$$i_d = i_{in} = j\omega(C_{gs} + C_{gb} + C_{gd})u_{gs}$$

Αγνοώντας το ρεύμα διαμέσου του C_{gd} έχουμε:

$$i_o = g_m u_{gs} \Rightarrow \frac{i_{out}}{i_{in}} = \frac{g_m}{j\omega(C_{gs} + C_{gb} + C_{gd})}$$

$$\text{Από: } \text{abs}(i_{out}/i_{in})=1 \Rightarrow \omega \equiv \omega_T = \frac{g_m}{\sum C_\mu} \Rightarrow$$

$$\text{Αν θεωρήσουμε } C_{gs} \gg C_{gb} + C_{gd} \Rightarrow f_T = \frac{\mu}{2\pi} \frac{1}{2} \frac{3}{L^2} \mu_n (V_{GS} - V_T) \equiv \text{Νόμος MOORE}$$